

LIBRIS

We know
books

Colecție coordonată și îngrijită de Călin Vlasie

Editor: Călin Vlasie

Redactor: Ioana Bogdan

Tehnoredactor: Adriana Vlădescu

Prepress: Marius Badea

Coperta colecției: Ionuț Broșțianu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BARB, IOAN

Orașul alb / Ioan Barb. - Pitești : Paralela 45, 2016

ISBN 978-973-47-2288-4

821.135.1-1

Copyright © Editura Paralela 45, 2016, pentru prezenta ediție

ioan barb

orașul alb

Editura Paralela 45

CUPRINS

palatul de bălegar / 5
cățelul cerului / 8
capcane pentru iepuri / 9
rezervația cu amintiri / 10
a fost odată un sat / 11
cartea cu absenți / 12
apele amare / 13
Dumnezeul de sub dud / 15
motocicleta cu ataș / 16
căruța cu promisiuni / 19
profețiile de dimineață / 22
frigurile din iarna aceea / 24
unchiu sâmedru / 25
înger cu turn / 27
fratele traian / 30
timpul ciclopului / 32
ghiță-cingătău / 33
diordică / 34
hoții de sânge / 37
moașa mare / 39
compunerea elevului barb din clasa a șasea b <i>Uzina noastră / 40</i>
streiul / 42
noi cei mântuiți în funingine / 43
revelația / 46
cântecul cocseriei / 47
psalm / 50
marea călătorie / 51
compunere liberă a elevului barb din clasa a șaptea b <i>Orașul nostru / 54</i>
copilăria timpului / 55
podul vechi / 56
atunci / 57
pufa / 59
cei ce s-au înălțat singuri / 61

LIBRIS

motanul galben / 62

izbăvirea vine de la Dumnezeu / 65

duda / 66

We know

books

palatul de bălegar

Mirosul de bălegar a fost primul parfum
pe care l-am simțit în nări
când m-am născut
în plină toamnă mirosea ulița
a bălegar a fum și a fân reavăn
peste drum de casa noastră
în curtea conacului familiei Szoci
care era acum sediul CAP Înfrățirea
ridicaseră alte grajduri și șoproane trainice
fiecare își adusese bruma lui de avere
cai vaci oi care boi căruțe pluguri de lemn
vise nopți de nesomn iluzii blesteme
într-o parte a curții erau răsadnițele cu geamuri de sticlă
reflectau în cer noua orânduire populară
în răsadnițe grădinarii așezau nisip pe paturi de băligar
îngropau semințele pentru răsaduri
președintele Ioșka-baci citea dintr-o broșură
cum să sporești averea proletară
și dădea poruncă în cer cu o pocnitură de bici
să se dispună încolțirea semințelor

pretutindeni era un furnicar de oameni
un du-te vino de căruțe și cai
se auzeau ordine chicoteli înjurături
toată iarna cărau bălegar pe câmp
căruțele încărcate treceau prin fața casei noastre
cu loitrele din salcâm arcuite treceau
din bălegar se ridica glorios aburul cald
și iarna mirosea plăcut a băligar de cal
îl miroseam până când ne usturau ochii
ne rușinam că lăcrimam așa fără rost
mergând pe drum parcă plângeam pe cineva drag

când ninge satul se înveșmânta într-un halat alb
mai alb chiar decât al mulgătoarelor
care manipulau șiștarele sub ugerile vacilor
mirosul de bălegar rămânea sub zăpezi o zi două
până când aburul cald străpungea omătul
și bălegarul ieșea la lumina zilei fumegând

6 | în curtea CAP se adunau multe vrăbii și guguștiuci
făceau tărăboi se certau ca muritorii la coadă la portocale
tata făcea lățușuri de păr din coadă de cal
și le așeza în omăt cu câteva boabe de grâu momeală
când se prindea vreo vrăbie o închidea
într-o cutie de carton și noi plângeam de mila ei
plângeam de mila păsărilor captive în cutii
tata zâmbea șmecherește nu știu de ce zâmbea
făcea haz zicea că libertatea ne-a fost dată de pomană

când a murit Gheorghiu-Dej
au pus un steag negru pe sediul CAP
iar tata s-a îmbătat și a înjurat două ore
fără să se oprească
de bucurie explica el
la sfârșit a eliberat păsările captive prin casă
înjura și se bucura ca un copil
când râdea păsările se izbeau de pereți și tata râdea mereu
fâlfâitul aripilor era mai trist decât fâlfâitul
steagului negru de pe sediu
dar tata râdea și păsările se izbeau cu putere în geam
mama și-a luat inima în dinți și a deschis fereastra
păsările au ieșit buimăcite și-au încălțit aripile în cer
în casă a intrat aerul proaspăt cu iz de bălegar

tata a început să plângă ca un copil
în ochii noștri tata descreștea
se făcea tot mai mic
a plâns cu sughituri ca un copil
și a spus că toată viața noastră
nu e decât o mare de bălegar

Zmeul cerceta depărtarea
dădea din coadă și se înălța
se gudura printre nori
cățelul cerului a spus tata
trăgându-i sforile
degetele-i noduroase
eliberau sfoara pentru zbor
linia palmei îi ocolea bătăturile

zmeul se făcea mic de tot
urcând
mai firav ca o pasăre
scruta de sus pământul
cu satul nostru
chinuit de durerile facerii
8 | însă umbra cerului nu se vedea
era îngropată în privirile noastre
- cortina după care se naștea
un imperiu

simțeam legătura sforilor
o blândă amăgire
ne străbătea la început
sângele îngroșat
într-o mlaștină
de sub frunte

capcane pentru iepuri

Brrr gerul ne încovoiaie mustățile
și crengile de alun sunt albe
de la sfârșitul verii visam aceste zăpezi
ne-am îmbrăcat în straie imaculate
până când ne-am topit în albul orbitor
așezăm capcane pentru iepuri
noaptea se vor răsuci în lătuș
gândurile fugare răzvrătite
până când vor flămânzi

iarna trecută am făcut un om de zăpadă
i-am pus în cap o caschetă de ceferist
un cartof în loc de nas
arăta ca un campion de box
afro-american
am aprins stelele în bradul cu miros de rășină
un iepure flămând coborât din pajiștea lunii
a ros cerul de jur împrejur
dimineața omul de zăpadă
avea o stea de argint în locul nasului

sufлам în pumni
așezam iar zeci de capcane
s-a agățat pe rând gând după gând
într-un târziu s-a topit întunericul
febra a scăzut
lunecam
într-o pace fără sfârșit